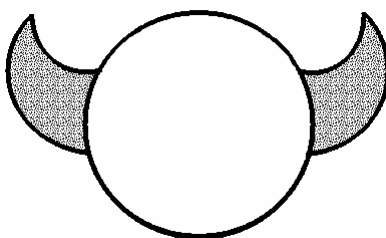

Modrú oblohu!

Informácie Ligy lesnej múdrosti, č. 4, roč. 2

Pozri sa na svojho suseda tak, aby sa rozžiaril. Tvoje oči sú zrkadlom tvojej duše. Keď máš žiaru v očiach, či si už o sebe myslíš, že si krásny či nie, si krásny.

Twylah Nitsch, Seneka

1. výročný snem Ligy lesnej múdrosti

Tábor organizovaný kmeňom Wappacomo Minal pre deti z Bratislavy a okolia končil, keď sa do Bielych Karpát začali schádzať woodcrafteri z celého Slovenska, aj keď je pravdou že východ našej krajiny nebol zastúpený. V piatok, 16.7.1993 bola už väčšina z 11 tee-pee obsadená a mnohí okúšali prvú noc svojho života v indiánskom príbytku.

Predošlé dva týždne na našom táborisku nám nedávali moc optimizmu a nádeje na dobré počasie, ale dúfali sme, že aspoň v sobotu večer nám obloha dopraje.

V sobotu sme hneď od rána zasadli k základným dokumentom našej organizácie a prejednávali sme stanovy a vnútorný poriadok. Horúce dopoludnie bolo schladené krátkym dažďom, ale opäť sa vyčiasilo a vyšli

sme z tee-pee. Bolo mi ľúto detí, ktoré sme včera odvieďli do Bratislavy, že za dva týždne si neužili ani toľko slnečných lúčov ako my za tento deň.

Snemovisko na neďalekej lúke v miernom svahu bolo vzorne pripravené (Marek si naštudoval všetky dostupné materiály v troch jazykoch) a tak sme za súmraku po zaznení zvolávacieho signálu potichu odchádzali na druhý snem Ligy lesnej múdrosti pôsobiacej na Slovensku. Čestným hosťom snemu bol Logan, náčelník českej Ligy lesní moudrosti.

Náš výročný snem mal štandardný program, ktorého hlavnými bodmi bolo prijímanie nových členov Ligy lesnej múdrosti, priznávanie pôct a titulov, a zmeny stanov a vnútroného poriadku. Novými členmi LLM sa na sneme

stali Lukita a Orol z Považskej Bystrice.

Kultúrny program snemu dostali na starosť dievčatá z kmeňa Wappacomo Minal. Logan síce spripomienkoval všetky indiánske piesne, ale na Remix 93, v ktorom sme rozoznali melódie Lasicu a Satinského ako aj Vtedy na západe, nenašiel slov. Pár z nás ostalo v nemom úžase - opäť padla jedna nedotknuteľná bašta.

Z náčelníctva z rodinných dôvodov odstúpila Monika a na jej post písmaka LLM bola zvolená Maťa Kosorínová. Iné zmeny v náčelníctve nenastali.

Dohodli sme sa na príprave Knihy stôp, ktorá bude zahŕňať výkony neobsiahnuté Zvitkom brezovej kôry.

Celkovo bol tento snem LLM ďalším výrazným krokom v činnosti našej organizácie.

Účastníci 1. snemu Ligy lesnej múdrosti - The Woodcraft League of Slovakia, 17.7.1993, Červený Kameň

Benkovič Marian
Blšák Dušan - Dodo
Buzalková Tatiana
Cesnak Rastislav
Drvár Ivan
Dulla Ján - Modok
Eliaš Ľuboš
Fúčela Peter
Holko Peter
Holková Jarmila
Hulinová Ľuba
Hupka Jozef
Ilavský Andrej
Ilavský Martin
Kalnická Dita

Kalnická Zdeňka
Khoiová Helen Mo-
hammadzadeih
Kiss Tomáš
Kosorínová Martina
Kostovský Michal
Kováčová Dáša
Kováčová Lucia
Kupka Martin - Logan
Mikolay Tomáš
Mitrík Marian
Petrjánošová Magda
Plačko Martin
Procházka Vladimír
Slezáková Sylvia

Slobodníková Martina
Sprušanský Ondrej
Staroň Marek
Staroň Michal
Stloukal Eduard
Štloukalová Viera
Šibík Jozef
Vrana Bohdan
Václavek Ivan - Tulipán
Václavková Monika
Winter Vladimír
Zezula Ján
Svišť

Indiáni a my

Chcel by som priložiť zopár polienok do stále čmudiaceho ohníka diskusií o indiánskej otázke v Lige.

Na rozdiel od tvrdení mnohých, woodcrafterskú činnosť si viem celkom dobre predstaviť aj bez "indiánocentrizmu". Nemám nič proti Indiánom, ani proti ich priaznivcom - pokiaľ mi ich niekto nezačne vnucovať ako jedinú možnú cestu. Štvú ma noví vykladači dogiem, štvú ma snahy maľovať neľudsky dokonalý obraz Indiána i človeka E.T.Setona. Štvú ma o to viac, keď vidím koľko schopných ľudí tým odrádzame.

Na túto tému sa popísalo už veľa slov. Menej je niekedy viac. Indián ako ideálny hrdina - prečo nie? Kto potrebuje pre svoj život hrdinu, má ho. Otázka znie: do akej miery chcem (a môžem) byť Indián a kam ma táto cesta dovedie?

"Chcem mať tee-pee a leggíny a bederku a mokasíny a košeľu a sedačku a náprsenku a náramky a fajku a... A nevieš, kde by som kúpil originál pony korálky a čiernonožské mokasíny a Hudson Bayku a... Ako všetky tie veci na tábor odvezieme? Asi by sme mali kúpiť nákladák."

Rozhovory takéhoto typu prestávajú byť na našich stretnutiach v lese (!) zriedkavosťou. Bratia a sestry! Hromadenie hmotných statkov pozná i naša civilizácia. To sa nepotrebujeme učiť u Indiánov. Nezałożíme niekde v tej hromade vecí, ktoré chceme mať a musíme stihnúť, aj krehkú nádobu zvanú Lesná múdrosť?

Mám pocit, že TAKTO chápané "indiánstvo" nás môže priviesť len do slepej uličky. Nestávame sa obeťami vlastných ilúzií? Snažíme sa, paradoxne, prispôbiť skutočný stav vecí svojim predstavám. A potom tieto predstavy vnucujeme ostatným. Koľkí idealisti by zutekali, keby mali žiť s nefalšovanými Indiánmi (môjmu škodora-dostnejšiemu ja sa žiada pripísať DNEŠNÝMI)!

Ako si teda určiť mieru?

Podľa môjho názoru je miera daná samotným Zvitkom brezovej kôry. Ten je neodškriepiteľne zameraný na získavanie čo najvšestrannejších poznatkov a zručností z najrôznejších oblastí. Stavím sa, že tých "indiánskych" činov tam nie je ani desatina! Keby sme sa tak, namiesto nekonečného meditovania, pustili radšej poctivo do Stúpania na horu!

Nenamýšľajme si, že všetku múdrosť sveta pojedli iba Indiáni. V histórii Zeme sa mihlo toľko národov... Je to len dôkaz našej nevzdelanosti. A prečo sa špárať vždy len v minulosti? Nie sme predsa všetci archeológovia, ani etnografi. Ešte dnes žijú úžasní ľudia, s ktorými pomaly, do nenávratna, odchádzajú aj ich skúsenosti, týkajúce sa života v súlade s prírodou, zabudnutých remesiel. Nie je aj toto ďalšia z možných ciest, úplne v súlade s duchom woodcraftu?

Dajme tomu, poviete si, ale čo s obradmi? Tie aj tak musíme prebrať od Indiánov...

Nesúhlasím. Aj sám Seton (keď už musím použiť socialistický spôsob odvolávania sa na povolené

autority) hovorí, že kmene si môžu vytvárať vlastné obrady a kroje v duchu vlastnej tradície. Takže? Takže problém väzí len v nedostatku našej fantázie a prebytku pohodlnosti.

Bezchybná indiánska výbava a detailná znalosť ich obradov ešte nie sú patentom na ľudskú dokonalosť. A ak sa na tábore nacvičujú indiánske tance, prečo by sa nemohla cvičiť napríklad mazurka? Ich postavenie ako činov vo Zvitku je predsa úplne rovnocenné. Možno by to medzi nás prinieslo aj viac humoru, ktorý akoby nám začínal chýbať. Neberieme sa príliš vážne?

Záverom podotýkam, že svojím článkom som reagoval skôr na nekonečné žabomyšie vojny vo woodcrafterskej tlači a že vyjadruje len môj pohľad na vec. Som rád, že na Slovensku sa indiánska otázka zatiaľ nejaví ako závažný problém. Dúfam, že to tak i ostane.

Howgh!

Modok

Reakcia

V 3. čísle tohtoročnej Modrej oblohy som si prečítal úvahu od Janka Piroščáka ohľadne priznávania činov a veľkých činov. Trochu vo mne hrklo, keď som si prečítal: "...niekedy sa stáva, že keď niekomu náhodou nie je priznaný Čin, tak sa cíti dotknutý až urazený. Nevie si predstaviť, že by som sa v takom prípade škodoradostne zasmial - tak ako to spomínal Tulipán, že sa to rieši u nich v kmeni." Keďže sa jedná o náš kmeň Ďaleká cesta, cítim potrebu uviesť všetko na pravú mieru.

Myslím, že Tulipánove slová neboli asi celkom správne formulované, alebo pochopené. Je pravdou, že keď sa niekomu nejaký ten čin neprizná, nie je to u nás ešte dôvod na vyhlásenie kmeňového

smútku - veď všetko zlé je na niečo dobré. Ale nastávajú situácie, keď sa smiechu skutočne neubránite. Na dôkaz posielam pár perličiek z jednia Rady orlích pier.

Zasadá Rada orlích pier (kmeňa Ďaleká cesta)

Mladý Panter žiada o priznanie činu za výkon "Kúp, priprav a usmaž 2 rôzne rezne z hovädzieho, bravčového, jahňacieho a tefacieho mäsa". Obracia sa na členov Rady Doda a Modoka, ktorí na viacerých potulkách lesom veľmi ochotne plnili úlohu svedkov a ochutnávačov:

- Tak čo, uznávate mi tento čin?
 - Hmm. Nóóó... A mäso si kupoval sám?
 - Nie... Mama...
- A bolo po čine.

Ponúkol som Dodovi 1 meter štvorcový osevnej plochy na "rodinnej farme" (= záhradke), aby sa spoločne so mnou pokúsil zasiať a vypestovať obilie, z ktorého by sme potom zomleli múku a upiekli placky predpísanej akosti.

Dialóg, niekedy po Veľkej noci:

Ja: Zasej si z môjho osiva, doniesol som aj pre teba.

Dodo: Nie, dík. Ja mám svoje."

Letný záhradkársky dialóg:

Sused: Pán sused, na čo vám bude tá tráva?

Ja: ???

S: No tam, vedľa tej raže...

M: Jááá! To si zasadil kamarát. To bude nejaké obilie.

Ako definitívne potvrdili ďalšie obhliadky - nebolo. Vedľa políčka dozrievajúcej raže vyrástol hustý koberec sviežozelenej trávy...

Story však pokračuje.

Kontrola pred odchodom na týždennú dovolenku: raž ešte nie je zrelá.

Stav po príchode z týždennej dovolenky: raž, prezretú, už vyzobali vtáci. Pár zabudnutých zrníek v oprchnutých klasoch znamená celkový výnos jednu hrst' zrna...

Záhradkárčil aj Jačko. Jeho rodičia boli určite prekvapení, kde sa v ich ratolesti zrazu berie toľko lásky k práci na rodnej hrude. Zasiť obilie a tiež ďalšie rastliny, požadované vo Zvitku, rýľoval, okopával, polieval a plel - skrátka drel. Keď sa už všetko chýlilo k úspešnému záveru, vrátil sa raz večer Jačkov otec domov a hovorí:

- Jaro, bol som na záhrade. Rástla ti tam všelijaká burina, tak som ju pokosil...

Tulipán kope indiánsku studňu. Lopatka je už pomaly žeravá, pot steká prúdom a rastúca hromada ílu je úmerná zväčšujúcej sa jame. Len voda, tá sa v nej stále neobjavuje.

Zrazu lopatka zaškrípe o niečo tvrdé a Tulipán jasá:

- Štrk! Konečne vodonosná vrstva! Žiadny štrk sa však nekoná. Na dne "studne" sa skvie funkčná, oranžovočervená rúrka... Drenáž!!!

Viete si predstaviť, ako sa tvárila policajná hliadka, keď jednej zimnej noci vystopovala podozrivé individuum až k zamŕzajúcemu rybníku a to im na ich otázku odpovedalo:

"Bol som sa okúpať...?"

spís(k)al Modok

K Modokovej reakcii na Jankov článok pridám aj ja pár slov. Dve citované vety sa totiž dotýkajú dvoch kmeňov, kým druhá Ďalekej cesty, prvá viac Wappacomo Minal.

Stalo sa nám totiž kedysi dávno, že Rada orlích pier nášho kmeňa posudzovala žiadosť o čin za koráľkovanie, kde je požiadavka spraviť aj stav. A keďže stav nebol predložený (aj keď o jeho existencii nebolo pochyb), priznanie činu bolo - podľa mňa správne - zamietnuté. Inou udalosťou bolo priznávanie činu za 1 míľu chôdze denne 60 dní po sebe. Ukázalo sa, že každý si splnenie podmienok pre priznanie činu 1-AAA-1 predstavuje inak a celá záležitosť bola odložená na inokedy.

Neskôr sme získali anglický originál Zvitku a zistili sme, že celá podmienka pre priznanie činu je chybné preložená do češtiny - a čin sme si začali plniť odznovu. Spor okolo tohto činu však vyvolal u mnohých hlbšie úvahy o úlohe Zvitku a spôsobe práce s ním pri stúpaní na horu, čo bolo v konečnom dôsledku celkom užitočné.

Edo

Nové knihy

Vydavateľstvo Volvox Globator po mnohých rokoch opäť vydalo knihu Giovani Papiniho Život Krista, ktorú Seton zaradil medzi literatúru rozvíjajúcu ducha a je zahrnutá v podmienkach na priznanie niektorých činov. V Bratislave ju môžete kúpiť napríklad v kníhkupectve Danubiaprint na Jesenského ulici.

Košické vydavateľstvo Timotej vydalo prednedávnom v krásnej korkovej väzbe knižku od Francesca a Geralda Lombardiovcov za skromných 260 slovenských devalvovaných koruniiek nazvanú Nekonečný kruh plnú zaujímavých úvah a myšlienok od významných predstaviteľov Indiánov. Napriek veľmi rôznorodým ohlasom Vám túto knihu doporučujem ako zdroj námetov na pow-wow, či zamyslenie.

Šerpy

Po dlhšej dobe zháňania sa nám podarilo zabezpečiť vhodný materiál na výrobu šerp, takže všetci členovia LLM si ho môžu objednať na adrese náčelníctva. Látka na jednu šerpu Veľkej lôže stojí 35 korún.

Tlčhuba

Na júlovom sneme slovenskej Ligy menuje Dodo nejakému zvedavcovi všetkých členov kmeňa Daleká cesta. Obaja sedia dnu v tee-pee, no ja, napriek známym zvukovoizolačným vlastnostiam tee-pee-ového plátna, zachytávam poslednú vetu:

"Monika? No, tá sa k nám priženila..."
Neodpustím si strčiť hlavu dnu do tipi:
"Nevieš skloňovať! Nehovorí sa priženila, ale PRIHNALA!"

Modok

Náš brat "zo Spišskej" ma na sneme opäť upútal "kvalitnou" výstrojou. Na zimné táborenie, kde teploty klesali pod mínus 25, prišiel bez rukavíc a na prezutie si doniesol tenisky. Teraz sme vystupovali z autobusu priamo do prietrže mračien.

"Maťo, máš nejakú pláštenku?"

"Héj, mám takú bundu."

Fajn, myslel som si. Len dovedy, kým som tú bundu neuvidel...

Priatelia, nešlo by niekedy miesto činov **myslieť** chvíľku i **na svoje zdravie**?!
Modok

NÁVOD NA VYPRACOVANIE KOŽE PODĽA KNIHY LAUBINOVCOV INDIANSKÉ TEE-PEE

1. Namáčajte kožu vo vode (pokiaľ možno teplej) deň alebo aj dlhšie, kým nezmäkne.
2. Roztiahnite kožu na čo najrovnejšom mieste osrstenu stranou k zemi a postupne ju prikolíkujte (vždy jeden a jeden kolík oproti sebe). Koža musí byť napnutá.
3. Pôvodne sa škrabky vyrábali z hlavní pušiek a ešte pred tým z losích alebo bizóních stehenných kostí. Vy si ju vyrobte z pásu ocele a zasadte ju do

- drevenného držadla. Použite najťažšie drevo, ktoré je pre vás dostupné. Čím ťažšia je škrabka, tým ľahšie sa s ňou pracuje. Na rukoväť natihnite tenkú kožu alebo ju oblepte leukoplastom. Škrabku držte tak, ako je to naznačené na obrázku. Z kože musíte odstrániť všetok tuk, zvyšky šliach a svalov. Je to úmorná práca, ale predstavte si krásne výrobky z vypracovanej kože.
4. Keď ste si istý, že je koža čistá, dôkladne ju umyte žltým (draselným) mydlom. (Indiáni používali mydlo vyrobené z koreňov juky mydlotvornej). Kožu niekoľko-krát umyte a opláchnite čistou vodou. Indiáni niekedy zapracovali mydlo do kože zrezanou cínovou panvicou. Odolávajúce zvyšky šliach a škrvny teraz ľahko odstránite škrabkou. Kožu nechajte na slnku niekoľko dní. Slnko ju vysuší a vybieli. Je dôležité, aby na koži neboli žiadne zvyšky tuku.
 5. Ťažkú kožu stačí obrátiť a prikolíkovať a môžete odstraňovať srst'. Ľahkú musíte namočiť a napnúť tak, aby sa vám neprehýbala. Dávajte pozor, aby pod kožou neboli kamene či konáre, ktoré by ju mohli poškodiť.
 6. Srst' odstránime škrabkou, ktorú Lakotovia nazývali Wahin-tka. Je široká a pracuje sa s ňou obojručne. Vy si ju môžete vyrobiť z ocele. Škrabka je ohnutá do praveho uhla a ostrie má byť dokonale nabrúsené. Ak je váš nástroj naozaj ostrý, nebude vám škrabanie srsti robiť problémy.
 7. Na dokončenie kože - aby bola naozaj indiánska - stačí už len jeden bod. Indiánska koža nie je žltá a tvrdá, ale krémovo biela a mäkká podobne ako koža vyčinená kamencom. Odstráňte kolíky, položte kožu na zem nahor stranou kde bola srst' a prikryte ju vrstvou handier či papiera. Táto vrstva nemá byť príliš mäkká. Zoberte sekeru so zaokrúhlenou pätkou alebo okrúhliak z rieky. Teraz použijete aj malý trik, ktorý zatiaľ nikto neopísal. Koža sa zmäkčuje a vybieli krátkymi ľahkými údermi sekerou (okrúhliakom), ktoré sa musia prekryvať a musia pokryť každý kúsoček kože. Skôr ako dokončíte túto prácu, budete ľutovať, že ste sa niekedy dozvedeli o indiánskom spôsobe vypracovania koží, ale výsledok vám všetko vynahradí.

Predstavujeme Vám nový kmeň Wabanaki, Trnava

Dostali sme správu, že naši kamaráti z Trnavy založili v malebnom malokarpatskom údolí kmeň Wabanaki. Kmeň má dva rody - Lelašikah a Vychádzajúce Slnko a momentálne má 13 členov.

Náčelníkom je Andrej, ohnivcom Ondro a písmakom Zajo.

Kontaktná adresa: Andrej Ilavský, Nevádzová 7, 91700 Trnava.

Zo svojich akcií nám napísali o dni hier pre deti od atómovej elektrárne, ktorým ukázali aj interiér tee-pee.

Veľmi radi privítame v redakcii Modrej oblohy všetky príspevky o vašej činnosti, názoroch, skúsenostiach, rady ostatným, ...

Pri platení členských príspevkov a iných platieb na účet LLM číslo 36139-362/0200 vo VÚB
Martin uveďte adresu:

✉ *LLM, Jilemnického 23/15, 036 01 Martin.*

Pri platení používajte nasledovné variabilné symboly:

193 členské príspevky na rok 1993 (100,- alebo 50,- SK)

293 za Zvitok brezovej kôry (60,- SK)8

393 predplatné za bulletin Modrú oblohu! (60,- SK) (len nečlenovia LLM)

493 predplatné za Bizóni vítr na rok 1993 (75,- SK)

Vydáva:

Liga lesnej múdrosti - The Woodcraft League of Slovakia

Vyšlo: 09.02.04

Adresa redakcie bulletinu pre vnútornú potrebu členov LLM:

✉ Liga lesnej múdrosti, Stavbárska 36/205b,
821 07 Bratislava